

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/169/2018
Identifikačné číslo spisu: 2113208793
Dátum vydania rozhodnutia: 27.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Vladík
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2113208793.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne T. bývajúcej v M., zastúpenej JUDr. Luciou Sukopovou, advokátkou v Trnave, Františkánska 5, proti žalovanému H., bývajúcemu v M., zastúpenému EQUIDEM - advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Trnave, Hornopotočná 1, o návrhu otca na zníženie výživného, vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 20 P 59/2013, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 18. apríla 2018 sp. zn. 11 CoP 11/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave rozsudkom z 18. apríla 2018, sp. zn. 11 CoP 11/2018 potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie (Okresný súd Trnava z 19. októbra 2017, č. k. 20 P 59/2013-620), ktorým súd prvej inštancie výživné otca (H.) na medzičasom plnoletú T. s účinnosťou od 1.7.2013 do 31.8.2014 znížil zo sumy 600,- € mesačne na sumu 350,- € mesačne, s účinnosťou od 1.9.2014 do 31.8.2015 zvýšil zo sumy 350,- € mesačne na sumu 360,- € mesačne a s účinnosťou od 1.9.2015 zvýšil zo sumy 360,- € mesačne na sumu 400,- € mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky do 29.1.2014 a s účinnosťou od 30.1.2014 do rúk plnoletej T. s tým, že otec nemá nedoplatok na zročnom výživnom, čím zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 27 C 229/2009-162 z 11.3.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24 Co 153/2010-200 zo 16.6.2010 v časti výšky výživného a v časti platobného miesta, a vo zvyšku návrh otca na zníženie výživného zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Prípustnosť dovolania vyvodila z ustanovenia § 421 CSP. Podľa jej názoru odvolací súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhol, aby dovolací súd dovolanie odmietol.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávnenou osobou, zastúpenou v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP) skúmal predpoklady prípustnosti dovolania. Dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

5. Podľa ustanovenia § 432 ods. 1, 2 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

6. Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky: a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodnutej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

7. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že na to, aby dovolací súd mohol vecne preskúmať dovolanie, v ktorom sa namietalo nesprávne právne posúdenie veci, musia byť splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov vyriešenia právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, uvedeného pod písmenom a/ až c/ § 421 ods. 1 CSP a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré patrí okrem iného riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v zákone (§§ 431 až 435 CSP). (uznesenie NS SR sp. zn. 6 Cdo 113/2017) V prípade dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci je dovolateľ povinný dovolací dôvod vymedziť nesprávnym právnym posúdením takej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a zároveň pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (písm. a/ až c/ § 421 ods. 1 CSP). Dovolateľ je teda povinný v dovolaní jednoznačne uviesť, v čom vidí prípustnosť dovolania, t. j. ktorý z predpokladov uvedených v § 421 ods. 1 CSP zakladá jeho prípustnosť. (uznesenie NS SR sp. zn. 2 Cdo 191/2017)

8. Dovolateľka však v dovolaní nedefinovala právnu otázku, ani predpoklady prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP, zároveň bez poukazu na príslušnú judikatúru dovolacieho súdu podľa § 421 ods. 1 CSP. Dovolateľka v dovolaní odkázala iba na všeobecne ustálenú súdnu prax. Ak takáto konkretizácia uplatneného dovolacieho súdu chýba, dovolací súd nemôže uskutočniť meritórny dovolací prieskum, hranice ktorého nie sú vymedzené a založiť svoje rozhodnutie na domnienke o tom, ktorú právnu otázku má dovolateľ na mysli a v tejto súvislosti vyhľadávať všetky (do úvahy prichádzajúce) rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré sa týkajú danej problematiky. (uznesenie NS SR sp. zn. 4 Cdo 125/2017)

9. Sama polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 CSP. (uznesenie NS SR sp. zn. 4 Cdo 125/2017)

10. S poukazom na to, že dovolanie nezodpovedá kritériám uvedeným v § 432 ods. 2 CSP v spojení s § 421 ods. 1 CSP, dovolací súd dovolanie podľa ustanovenia § 447 písm. f/ CSP odmietol.

11. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.